

свѣтъ, човѣкъ трѣбва да мине по единъ тънъкъ конецъ. Влѣзете ли въ този свѣтъ, вие ще разберете, че единъ моралъ, едно добро съществува въ свѣта. Това сж моралътъ на великата любовъ и доброто, направено за Бога. Нѣма сила въ свѣта, която може да попрѣчи на човѣка да направи това добро. Хората на новата епоха се познаватъ, именно, по морала си и по доброто, което правятъ въ името на Бога. Като знаете това, не казвайте, че условията ви препятствуватъ въ правене на добро. Не казвайте, че хората сж лоши. Не казвайте, че времето не ви благоприятствува. Това сж празни думи. Ако е въпросъ за времето, наистина, има известно съотношение между времето и човѣшкия животъ, но човѣкъ трѣбва да се издигне надъ условията, надъ времето, надъ хората и да прояви Божественото въ себе си. Който познава законитѣ на времето, той се е домогналъ до една отъ великитѣ тайни на живота. Времето носи съ себе си всички нѣща; сжщо така времето отнася всичко съ себе си. Времето пише, но времето и заличава. За онзи, който разбира законитѣ на времето, всичко е възможно.

Вие трѣбва да изучавате законитѣ на времето и законитѣ за правене на доброто като ученици, а не като млади. Защо? Защото, споредъ мене, младъ човѣкъ е онзи, който може да прави добро; който не може да прави добро, той е старъ. Който може да прави добро, той е човѣкъ на новата култура; който